

Družinska ljubezen: Poklicanost in pot do Svetosti

Po postajah križevega pota se pridružujemo svetovnemu srečanju družin 2022. Ta križev pot naj služi kot molitev in kateheza ob Svetovnemu svetu družin.

Voditelj bere besedilo, ki je označeno z V in besedila v poševnem tisku.

Prvi bralec bere besedilo, ki je označeno z **B1**.

Drugi bralec bere besedilo, ki je označeno z **B2**.

Pri vsaki postaji so lahko različni bralci. Lahko vsako postajo prevzame druga družina. V sodelovanje lahko vključimo tudi mlade in otroke.

Skupaj beremo odebeljeno besedilo.

Če udeleženci nimajo v rokah natisnjene besedila, tudi verze prebere tretji bralec ali eden od obeh bralcev.

O PRIDITE STVARI,
KAJ, GLEJTE, SE GODI:
EDINI BOŽJI SIN
STRAŠNO ZA NAS TRPI.

UVOD

V: »Ali poznate kakšne svete zakonce? V postopku za beatifikacijo je veliko svetih parov. To so svetniki, ki so bili poročeni in so svetniki postali skupaj, oba, mož in žena. To so običajni, navadni ljudje, ki so s svojo zakonsko zvezo pričali za Jezusovo ljubezen.« Tako nas je papež Frančišek povabil na pot. To je pot letošnjega svetovnega srečanja družin. Teče kar po škofijah. Danes se bomo pridružili tej poti.

B1: Hodili bomo skupaj. Papež nas je sklical tudi na sinodo. Nekoliko drugačno. Ne začenja se v Vatikanu, ne v sejnih sobah, ampak tu, na poteh vsakdanjega življenja. Kliče nas, naj začnemo hoditi, Gospod pa nam bo kakor Abrahamu pozneje pokazal pot naprej. Le na poti nam bo lahko dal znamenja, kako sredi tega sveta živeti svetost. Stopimo torej skupaj na pot, v Kristusovo in našo veliko noč.

**VSI: Ko stopamo na križev pot,
pred nami hodi naš Gospod.**

**Molcé trpi, za nas trpi
ta človek z licem večnosti.**

**Ta Bog, ki je od vekomaj
in nam je vsem namenil raj.**

**Ta Božji Sin, ki bo umrl,
da bi nam vrata vanj odprl.**

**Mi smo jih z grehom zapahnili
in pravo smer in pot zgrešili.***

* Verze pri postajah je zapisala Berta Golob.

RAZBIČAN, ZAPLUJUVAN
IN KRONAN, ZASRAMVAN
PRED SODNI STOL ZDAJ GRE,
NEDOLŽEN V SMRT IZDAN.

Prva postaja: **PILAT OBSODI JEZUSA NA SMRT**

*Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.*

V: »Beseda je bila na svetu in svet je po njej nastal, a svet je ni spoznal. V svojo lastnino je prišla, toda njeni je niso sprejeli« (Jn 1,10-11).

B1: Del vsake družinske je tudi poraz. Svetovno srečanje družin teče pod geslom: »Družinska ljubezen: poklicanost in pot do svetosti«.

Krščansko svetost smo morda preveč površno enačili s popolnostjo. Podobe svetnikov smo naslikali kot ideal. Toda Kristus stoji pred Pilatom kot poraženec. Svet ga ni sprejel. Ljudje, katerim je oznanjal, vpijejo proti njemu. Učence je tri leta vzgajal, pa so se razkropili. Tako se zgodi tudi v družini. Po letih pričakovanj in truda gredo otroci po svoje. Na drugi strani so mnogi otroci po krivem obsojeni, potem ko njihovi starši niso zmogli vztrajati v ljubezni.

B2: Apostolska spodbuda Radost ljubezni pripoveduje: »Cerkev se z vidika Božje pedagogike ljubeče obrača na tiste, ki so na ne popoln način deležni njenega življenja: skupaj z njimi prosi za milost spreobrnjenja; spodbuja jih, naj delajo dobro, ljubeče skrbijo drug za drugega in se dajo na razpolago za skupnost, v kateri živijo in delajo.« (RL 78)

**Beseda si večnih obljub,
izdal te je bratski poljub.
Pilati ti je sodbo podpisal.
Umil si je bele roké,
si s krivdo otežil srce.
Mi vsi smo kot Judež, Pilati,
ko iščemo v grehu zaklad.
Pokaži rešitve nam pot.**

*Usmili se nas, o Gospod.
Usmili se nas.*

GLEJ, KRIŽ MU NALOŽE
NA RANJENE RAME,
OBJAME GA VOLJNO
IN NESE VSEH DOLGE.

Druga postaja: **JEZUS SPREJME KRIŽ NA SVOJE RAME**

*Molimo te, Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil*

V: »Tedaj je poklical k sebi množico skupaj z učenci in jim rekel:
»Če hoče kdo hoditi za menoj, naj se odpove sebi in vzame svoj križ ter hodi za menoj« (Mr 8,34).

B1: Hoditi pomeni učiti se ljubiti. Sveti Janez Pavel II. je Cerkev zapustil dragoceno popotnico, teologijo telesa, veselo novico o ljubezni med možem in ženo. Od začetne zaljubljenosti ju pelje skozi véliki teden in veliko noč. Križ zakoncema ni naložen kot kazen za greh. Dan jima je, da bi se naučila ljubiti tako, kakor ljubi Bog.

B2: Učiti se ljubiti pomeni biti svet. Križ ni cilj, temveč pot. Ostanimo nekaj trenutkov v tišini in vsak naj Jezusu pove, kateri križ ga trenutno najbolj skrbi, trn, ki najbolj zbada. Ubesedi ga. Povej mu: »Sprejemem, skupaj s teboj želim sprejeti Očetov načrt ljubezni.«

(malo več tišine)

**Zdravilen je mehki obliž,
kot rana pa peče Tvoj križ.
Boleče se v tkivo zajeda.
Objel si ga z Božjo roko,
zazrl se k Očetu v nebo.
Ta križ smo ti mi naložili,
v srce te brezbrizno ranili.
*Pokaži rešitve nam pot.***

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas.

OPEŠAL JE V MOČEH,
PODRE GA KRIŽ, NAŠ GREH;
VTOPLJEN V DOLGE SVETA
LEŽI POTRT NA TLEH.

Tretja postaja: JEZUS PRVIČ PADE POD KRIŽEM

*Molimo te, Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.*

V: »V resnici je nosil naše bolezni, naložil si je naše bolečine, mi pa smo ga imeli za zadetega, udarjenega od Boga in ponižanega« (Iz 53,4).

B1: Sveti Izak Sirski je zapisal: »Zaradi svoje ljubezni do nas in zaradi poslušnosti svojemu Očetu je Kristus radostno sprejel žalitve in grenkobo. Prav tako, ko svetniki postanejo popolni, vsi dosežejo isto popolnost in so podobni Bogu, ko obilno razlivajo svojo ljubezen in svoje usmiljenje na vse ljudi.«
Zakonca pripovedujeta: »S pomočjo prijateljev sva prebrodila težko krizo v najinem odnosu. Od takrat drugače sprejemava in razumeva pare, ki so padli. Zanje moliva. Težko pa je zbrati pogum in pristopiti, prisluhniti in biti v oporo. Ko naju prosijo, greva pričevat. Čeprav še vedno padava, se ne čutiva več nevredna, da pričujemo drugim. Prvi korak je bil ta, da sva druge nehala obsojati.«

B2: Sveti oče nas takole opogumlja: Župnija je tisti prostor, kjer so izkušeni pari na voljo mlajšim. (...) Pri tem je pomembno poudarjati pomen družinske duhovnosti, molitve in udeležbe pri nedeljski evharistiji. Zakonske pare naj bi spodbujali k rednim srečanjem, da bi tako pospeševali rast duhovnega življenja in solidarnosti v konkretnih življenjskih zahtevah. (RL 223)

**Omahnil si truden po tleh,
razlega se roganje, smeh.
Drhal se ob tebi naslaja.
A vstal si in z novo močjo
šel s križem odrešit zemljo.
Trpel si za nas brez utehe
in padel za naše si grehe.
*Pokaži rešitve nam pot.***

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas.

O, ŽALOSTNI SPOMIN,
KO MATER SREČA SIN;
BRIDKOSTI MEČ JI GRE
DO SRCA GLOBOČIN.

Četrta postaja: JEZUS SREČA SVOJO MATER

*Molimo te, Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.*

V: Svetilka telesa je tvoje oko. Kadar je tvoje oko čisto, je svetlo tudi vse tvoje telo, če pa je pokvarjeno, je tudi tvoje telo temačno. Glej torej, ali ni morda luč, ki je v tebi, tema! (Lk 11,34-35).

B1: Hoditi po poti svetosti pomeni, da začneš videti dobro tam, kjer ga nihče ne vidi. Marija gleda svojega Sina s prečiščenimi očmi vere. Ne vidi več samo trpljenja. Njeno oko že gleda spremljanje. Pri vsaki evharistiji gledamo povzdignjeno hostijo, da bi se naše oko očistilo. Z Marijo se učimo gledati drugega onkraj vid-eza. Tudi moža, ženo, otroka. Tudi soseda, sodelavca ... V načinu gledanja se kaže naša vera in ljubezen do bližnjega.

B2: Apostolska spodbuda o družini pripoveduje: »Jezus 'je z ljubeznijo in nežnostjo gledal na moške in ženske, ki so ga srečali; njihove korake je spremljal z resnico, potrpežljivostjo in usmiljenjem, ko jim je oznanjal zahteve Božjega kraljestva'. Tako nas Gospod tudi danes spremlja v naših prizadevanjih, da bi živeli in posredovali evangelij (veslo novico) družine« (RL 60).

**Njen skloni se k Sinu obraz,
za hip se ustavil je čas
in večnost je nemo obstala.
Svete so njune oči,**

**v srcu pa žge in boli.
To žalost smo vama zadali,
ker z grehom Boga smo izdali.
Pokaži rešitve nam pot.**

*Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas.*

OMAGAL JEZUS JE
OD TEŽE KRIŽEVE.
O, SIMON, SPREJMI KRIŽ,
GOSPODA USMILI SE.

Peta postaja: SIMON IZ CIRENE POMAGA JEZUSU NOSITI KRIŽ

*Molimo te, Kristus in te hvalimo, ...
ker si s svojim križem svet odrešil.*

V: Spet jim je Jezus spregovoril: »Jaz sem luč sveta. Kdor hodi za menoj, ne bo hodil v temi, temveč bo imel luč življenja« (Jn 8,12).

B1: Papež Frančišek je nekoč dejal poročenim: »Obljubljena ljubezen za večno je mogoča, ko zaznamo načrt, ki je večji od naših zamisli in podvigov; načrt, ki nas podpira in nam omogoča, da popolnoma predamo svojo prihodnost tistemu, ki ga ljubimo.« Križ je težak, dokler vidimo samo križ, ne vidimo pa Križanega. Križ je težak, dokler vidimo samo dolžnost, ne pa čudovitega načrta, ne tistega, ki nas kliče. Križ je težak, dokler z dobrim delom naredimo le še eno kljukico, potem pa gremo naprej po svojih poteh.

B2: Po starem izročilu je Simon z nošenjem križa postal podoben Kristusu. Sprva iz dolžnosti. Potem pa je sprejel tistega, ki je hodil z njim in bo na koncu na križu poveličan. Pot svetega zakona je možu in ženi dana zato, da bi drug drugemu pomagala priti v nebesa. Potem ko nista več zazrta samo v križe, temveč v osebo. Ne samo zakonci, vsi kristjani s krstom nismo sprejeli nekega predmeta, temveč drug drugega. Vernik ni zasebnik. Vsi smo v krstu postali eno telo. Ne da bi rešili sebe, ampak, da bi drug drugemu pomagali priti v nebesa.

**Zdaj nekdo prihaja naproti,
razgaljen v pomladni toploti.
Od svojega polja se vrača.
Prisiljen bo nesti Tvoj križ
iz težkih brun povprek, navzkriž.
Kako Ti pomagamo mi?
Se moreš opreti na trhlost ljudi?
*Pokaži rešitve nam pot.***

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas.

S PRTOM VERONIKA
OBRIŠE JEZUSA;
ZATO JI DA V SPOMIN
OBLIČJA SVETEGA.

Šesta postaja: VERONIKA PODA JEZUSU POTNI PRT

*Molimo te, Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.*

V: »Kot Božji izvoljenci, sveti in ljubljeni, si torej oblecite čim globlje usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, krotkost, potrpežljivost«
(Kol 3,12)

B1: Žena je pripovedovala: »Vsako jutro so otroci prišli v najino spalnico, da bi nama zaželeli dobro jutro. Nekega jutra je najin najmlajši, ki je takrat imel šest let, naletel na prizor: preden sem šla v službo, sem se poslavljala od moža. Ni mi maral odzdraviti, ker je bil slabe volje. Sin naju je nekaj trenutkov gledal, nato pa mi je rekel: 'Mama, oče je razumel, da moraš v službo.' Po tistem sva se pobotala.«

B2: Veronika je naredila nežno kretnjo. In v prt se je vtisnila Kristusova podoba. V naših drobnih kretnjah se kaže ljubezen in svetost. Otroci nas odrasle hitro preberejo. Podoba, ki jo nosimo v sebi, se vtisne v naše kretnje. Frančišek ponavlja: »Zato naj se dan nikoli ne konča, ne da bi v družini dosegli mir. 'In kako naj dosežem mir? Ali moram poklekiniti?' 'Ne! Stôri samo majhno dejanje, nekaj malega, in spet bo v družini sloga.'« (RL 104)

**Veronika, Veronika
in tvoja roka žametna.
Zdaj v srcu nosiš Jezusa.
Otrla si mu s čela pot,
obdaril te je tvoj Gospod.
Mi pa ostajamo kot kamen,
v nas ugaša živi plamen.
*Pokaži nam rešitve pot.***

*Usmili se nas, o Gospod,
usmili se nas.*

SLABOSTI VES PREVZET
ZVELIČAR PADE SPET.
OH, GREHI GA TEŽE,
KI JIH PONAVLJA SVET.

Sedma postaja: JEZUS PADE DRUGIČ POD KRIŽEM

*Molimo te, Kristus in te hvalimo, ...
ker si s svojim križem svet odrešil.*

V: »Zato ti povem: odpuščeni so njeni mnogi grehi, ker je močno ljubila; komur pa se malo odpusti, malo ljubi« (Lk 7,47).

B1: »Otrok je neredno prihajal k verouku,« pripoveduje katehistinja. »Od staršev ni bilo nobenega odziva. Potem smo se pogovorili. Začeli so prihajati k maši. Bili so redni. A samo nekaj nedelj. Potem so spet poniknili, otrok je prišel le občasno, mama se me je izogibala. Skoraj sem jo v srcu začela obsojati. Potem sem šla k njim na obisk. Vnaprej sem sklenila, da bom samo poslušala. Boleče teme nisem odpirala. Mama je končno lahko povedala svojo zgodbo. Kljub dobremu začetku so odnosi doma spet zašli v slepo ulico. Nisem ji dajala nasvetov, le poslušala. Tudi tišina je govorila. Ko je človek na tleh, se je treba tudi pri sebi ustaviti.«

B2: Papež Frančišek ponavlja: »Družinska pastorala zna sprejeti, spremljati, razločevati in vključevati v cerkveno skupnost, ne s preprostimi in obrabljenimi 'recepti', ampak s pogledom, ki resnično zna razločevati in razlikovati situacije.«

**V strmino vodi križev pot
in spet omahne naš Gospod.**

**Se s prahom ceste izenači.
Poljubi siv pepel in prah,
ogreje v Božjih ga rokah.
Ta prah je naših grehov sled,
mi smo grešili spet in spet.
Pokaži nam rešitve pot.**

*Usmili se nas, o Gospod,
usmili se nas.*

USMILJENE ŽENE,
NE JOKAJTE ZA ME,
LE ZASE IN SVOJ ROD
TOČITE ZDAJ SOLZE.

Osma postaja: JEZUS TOLAŽI JERUZALEMSKE ŽENE

*Molimo te, Kristus in te hvalimo, ...
ker si s svojim križem svet odrešil.*

V: *Veselite se s tistimi, ki se veselijo, in jokajte s tistimi, ki jočejo. Drug o drugem imejte isto mišljenje, ne razmišljajte o visokih stvarih, marveč se prilagajajte skromnim. Ne imejte se v svojih očeh za pametne« (Rim 12,15-16).*

B1: Svetost ne vzbuja pozornosti. Družine na poti svetosti se ne hranijo z vsakdanjimi govoricami in novicami. Živijo v svetu, a niso od sveta. Svetost se tudi danes dogaja tiho med kričanjem množičnih medijev, komentarji družabnih omrežij, plitvimi pogovori na delovnih mestih.

Svetost je skrita sila. Ob svojem času pride na dan. Svetost je neustavljivo delovanje ljubezni. In kdor ljubi, tudi joče. Ko opazuješ ljudi od daleč, si samo ustvariš mnenje. Ko prideš bliže, lahko tudi jočeš. Kdor ljubi, tudi joče. Kdor ne more jokati, je še bolj sam.

B2: Papež Frančišek dodaja: Da bi obrisali solzo z obraza trpečega človeka, se moramo pridružiti njegovemu joku. Samo tako lahko naše besede zares dajo nekoliko upanja. Če ne zmoremo nameniti besede skupaj z jokom in bolečino, je boljša tišina: kretnja nežnosti brez besed.

**Te žene imajo mehko srcé,
te žene razumejo stisko, gorjé.
Zasmili se jim neznani trpin.
Ne jokajte zame, trpite molcé,
jim reče Gospod, za brate sestré.
Brez čustev živimo mi sredi sveta,
ne vidimo bede, gorja.
*Pokaži rešitve nam pot.***

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas.

ZVELIČAR OMEDLI,
POD KRIŽEM SPET LEŽI,
O TRDO SRCE, GLEJ,
TVOJ GREH GA ŽALOSTI.

Deveta postaja: JEZUS PADE TRETJIČ POD KRIŽEM

*Molimo te, Kristus in te hvalimo, ...
ker si s svojim križem svet odrešil.*

V: Jezus mu je rekel: »Če hočeš biti popoln, pojdi, prodaj, kar imaš, in daj ubogim in imel boš zaklad v nebesih. Nato pridi in hodi za menoj!« (Mt 19,21).

B1: Svetnik ni heroj. Svetniki živijo med nami. Papež jih je imenoval »svetniki sosednjih vrat«. Svet človek se ob nepričakovanem padcu vedno uči ljubiti. O svetosti poročenih Frančišek pravi: »Zakonca, ki se ljubita in si pripadata, dobro govorita drug o drugem in skušata pokazati dobre strani sozakonca onkraj njegovih šibkosti in napak ... Ni treba, da je ljubezen popolna, da bi jo cenili ...

B2: Ljubezen sobiva tudi v nepopolnosti. 'Vse prenaša' ter zna spričo omejitev ljubljene bitja molčati« (prim. RL 113). Svetost je v tem, da se učimo ljubiti tako, kakor ljubi Bog.

**Spet breme vrže ga ob tla,
s težavo vstane, se vzravna.
Pobere križ in dalje gre.
V očeh pa se mu mir iskri,
ko blagoslavlja in trpi.
Nam pa je otopela vest
v križišču vseh smeri in cest.
*Pokaži rešitve nam pot.***

Usmili se nas, o Gospod,
usmili se nas.

KO PRIDE NA GORO,
OBLEKO MU VZEMO
IN ZA DOLGE SVETA
ŠE ŽOLČA MU DAJO.

Deseta postaja: JEZUSA SLEČEJO IN MU DAJO VINA, Z ŽOLČEM MEŠANEGA

Molimo te, Kristus in te hvalimo, ...
ker si s svojim križem svet odrešil.

V: »Ne lažite drug drugemu, saj ste slekli starega človeka z njegovimi deli vred in oblekli novega, ki se prenavlja za spoznanje, po podobi svojega Stvarnika« (Kol 3,9-10).

B1: Sv. Ciril Jeruzalemski takole govori prvim kristjanom: »Potem ko ste se pri krstu slekli, ste bili goli in s tem podobni golemu Kristusu na križu, ki je s svojo goloto slekel gospostva in oblasti in jih na križu pogumno potegnil v svoj zmagoslavni sprevod. Ker so sile zla prebivale v vašem telesu, vam ni več dopuščeno nositi te stare obleke. In tu ne govorim o vidni obleki, ampak o starem človeku, ki se spridi v svojih goljufivih željah.« (Mistagoške katheze II, 2)

B2: Poklicani smo k svetosti. Vendar ne tako, da popravljamo starega človeka. Stari Adam je še v nas. Stari Adam še vedno hoče skriti in prikriti. Pot svetosti je v tem, da se odpovemo grehu in oblečemo Kristusa. Sprejmemo njegovo življenje. Brez njega kljub dobrim sklepom ostajamo stari človek. V tej obleki članov družin

ne bo več sram, da bi pričevali. Ne čakajmo drugih, ampak pričujmo drugim. Govorimo o Jezusu, dokler smo na poti, ne čakajmo na jutri.

**Zdaj tu pred množico si nag,
telo je polno potnih srag.
Osramočen povešaš glavo.
Drhal se roga in kriči,
v zatohlem zraku vonja kri.
Med njo smo mi, med njo sem jaz.
On prepoznal je moj obraz.
Pokaži rešitve nam pot.**

Usmili se nas, o Gospod,
usmili se nas.

NA KRIŽ GA POLOŽE,
RAZPNO ROKE, NOGE
IN OSTRI MU ŽEBLJI
SPET RANE NAREDE.

Enajsta postaja: JEZUSA PRIBIJEJO NA KRIŽ

Molimo te, Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

V: »In vsak, kdor je zapustil hiše ali brate ali sestre ali očeta ali mater ali otroke ali njive zaradi mojega imena, bo prejel stokratno in dobil v delež večno življenje« (Mt 19,29).

B1: Včasih se naši načrti križajo z Božjimi. Mlademu zakonskemu paru, Klari in Henriku Petrillu, sta se rodila dva otroka. Živela sta le pol ure po rojstvu. Sprejela obe rojstvi kljub težki diagnozi. Tretji otrok je bil zdrav, med nosečnostjo pa je Klara zbolela za rakom. Donosila je in sinu podarila življenje. Frančišek je sedaj star enajst let. Pri 28 letih je Klara umrla v popolnem miru in po besedah svojega moža ne le vesela, temveč srečna. Ker je »zadela bistvo«. O svoji poti je zapisala:

B2: Boga sem prosila za moč, On pa mi je dal težave, da bi se okrepila. Boga sem prosila za modrost, On mi je dal naloge, da jih rešim. Boga sem prosila za blaginjo, On mi je dal mišice in možgane za delo. Boga sem prosila za pogum, dal mi je nevarnosti, da bi jih prestala. Boga sem prosila za ljubezen, On mi je zaupal ljudi, ki so potrebovali pomoč. Boga sem prosila za usluge, On mi je dal priložnosti. Dobila nisem nič od tega, kar sem želela, ampak vse, kar sem potrebovala.

**Telo prebadajo žebli,
z rok in nog Ti teče kri.
Zavrneš žolč in čašo vina.
Počasi lica Ti bledijo,
globoke rane krvavijo.
Preveč smo z grehi Te žalili,
v srce smo strupa Ti nalili.
Pokaži rešitve nam pot.**

*Usmili se nas, o Gospod,
usmili se nas.*

NA KRIŽU BOG VISI
IN SVETA TEČE KRI.
ZA NAS UMIRA BOG,
ŽALUJTE VSE STVARI.

Dvanajsta postaja: JEZUS UMRE NA KRIŽU

Molimo te, Kristus in te hvalimo, ...
ker si s svojim križem svet odrešil.

V: »Jezus se je zjokal. Judje so tedaj govorili: 'Glejte, kako ga je imel rad.' Nekateri izmed njih pa so dejali: 'Ali ni mogel on, ki je slepemu odprl oči, tudi storiti, da bi ta ne umrl?« (Jn 11,35-37)

B1: Vsaka družina se sreča s smrtjo. Papež ob tem pove: »Kultura, ki pozabi na smrt, v sebi umira. Kdor pozabi na smrt, je že začel umirati.« V Argentini je bilo nekaj časa moderno, da si si lahko vnaprej plačal pogreb, z utvaro, da boš tako privarčeval denar za družino. Ko je prišla na svetlo prevara, ki so jo uporabljala nekatera pogrebna podjetja, je moda minila. Kolikokrat nas prevara ogoljufa. Tudi prevara, da smo večni.«

B2: »Včasih družino prizadene smrt ljubljenega človeka,« dodaja papež Frančišek, »tedaj moramo ponuditi luč vere in spremljati družine, ki v teh trenutkih trpijo. Ko bi zapustili družino takrat, ko jo je prizadela smrt, bi to bilo veliko pomanjkanje usmiljenja in bi pomenilo, da smo zamudili veliko pastoralno priložnost. Taka drža nam lahko zapre vrata za vsako drugo možnost evangelizacije.« (RL 253)

**Nebo molči, nebo molči.
Kako boli! Kako boli!**

**Očeta kliče Božji Sin.
Razbojniku obljubi raj.
V očeh ugasne mu sijaj.
Brezbrižno človek mimo gre,
Odrešenik pa zanj umre.
*Pokaži rešitve nam pot.***

*Usmili se nas, o Gospod,
usmili se nas.*

O MATI ŽALOSTNA,
KI LJUBIŠ JEZUSA.
OBJEMAŠ ZADNIKRAT
SINU ZDAJ MRTVEGA.

Trinajsta postaja: JEZUSA SNAMEJO S KRIŽA IN GA POLOŽIJO MARIJI V NAROČJE

Molimo te, Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

V: *Tedaj jim je Jezus spet rekel: »Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam« (Jn 20,21).*

B1: Gospod da Mariji pod križem širše poslanstvo. Njeno naročje postane podoba Cerkve. Sin jo imenuje žena. Dišave, s katerimi prva skupnost mazili Kristusovo telo, že spominjajo na svatbo. Končno se Bog in človek lahko srečata kot mož in žena in si izmenjata ljubezen. Marija joče, vendar ne ostane sama. Vsem vdovam in vdovcem kliče, niste sami. Gospod vas izpod križa pošilja, da ga oznanjate.

B2: Tudi poročeni dobijo z zakramenti širše poslanstvo. Ne le zase in za otroke. Ko iz družine njeni člani odhajajo zaradi smrti ali ločitve, se pot ne konča. Tudi ko otroci odidejo, so starši lahko izpolnjeni na nov način. V Marijinem ljubečem naročju je Cerkev. In v njej imaš poslanstvo. Na zadržuj ga zase, dajaj naprej. Naprej lahko daš ravno tisto, v čemer si šibak. Greh je bil na križu premagan, zato od križa dalje lahko ljubimo na nov način.

**Glej, Mati, to je zdaj tvoj Sin,
porôjen iz Duha višin.
V naročju mrtev ti leži.
Nekoč pa si se z njim igrala,
nekoč mu sukno scela tkala.
Mi v duši tkemo vsak svoj greh,
razrvani smo od vseh pregreh.
*Pokaži rešitve nam pot.***

*Usmili se nas, o Gospod,
usmili se nas.*

BRIDKO OBJOKOVAN
JE JEZUS V GROB DEJAN.
O GREŠNIK, MOLI GA,
TVOJ GREH JE ZDAJ OPRAN.

Štirinajsta postaja: JEZUSA POLOŽIJO V GROB

Molimo te, Kristus in te hvalimo, ...
ker si s svojim križem svet odrešil.

V: »Mislite na to, kar je zgoraj, ne na to, kar je na zemlji. Kajti umrli ste in vaše življenje je skrito s Kristusom v Bogu« (Kol 2,3).

B1: Jožef iz Arimateje je bil moder. Svoj grob je dal na voljo Kristusu. V moči krsta lahko tudi mi damo svoj grob njegovemu telesu. Kajti njegovo telo je naša svetost.

B2: Po smrti mlade mame Klare Petrillo je njen grob postal kraj molitve in prijateljstva. Številni mladi pari tam dobivajo moč za svoje poslanstvo. Njen mož Henrik odkriva poslanstvo vdovca. Na videz neizpolnjeno življenje njunega zakona je postalo pot svetosti zanju in za druge. Takole pravi: V zdravamariji molimo: Zdaj in ob naši smrtni uri. To so edini trenutki naše zgodovine, kjer srečamo Boga. To naju je naučila prav najina zgodba, saj sva po najinih otrocih, po strašni bolečini, na koncu ostala v sedanosti, sicer bi bila znorela, kajti hudič nas izkuša v prihodnosti in preteklosti. Laže mi, da ne bom zmož živet kot vdovec. Potem vidim, da konec koncev zmorem in da to ni bolečina enega vdovca, temveč čisto vseh vdovcev na svetu, ki pomaga, da Kristusov križ ni še težji. Pomagaš mu ga nositi, sicer bi ga pokončal. Če te torej Bog nekaj prosi, te zato, ker to zmoreš v njem.

**In pride plahi Nikodem,
pogum pokaže vsem ljudem.**

In Jožef iz Arimateje.

**V grob sveto truplo položijo,
zaprejo ga, se razkropijo.**

**Kot skala nas naš greh teži
in v duši peče in skeli.**

Pokaži rešitve nam pot.

*Usmili se nas, o Gospod,
usmili se nas.*

O JEZUS, HVALI NAJ
VES SVET TE VEKOMAJ.
PO SVOJEM KRIŽU NAM
PODELI SVETI RAJ.

SKLEP

**Končan je sveti križev pot,
za nas umrl je Gospod.**

S krvjo je svojo svet umil.

Bil mrtev je, a je spet živ.

**Odpri zaprto je nebo,
prižgal nam upa luč svetlo.**

Vse v svoje je srce sprejel,

v ljubezni Božji nas bo grel.

**Zahvaljen za ta dar neba,
zahvaljen iz globin srca.**

Sklenimo z molitvijo za 10. svetovno srečanje družin:

Nebeški Oče!

**Zbrali smo se pred teboj, da bi te slavili
in se ti zahvalili za véliki dar družine.**

**Prosimo te za družine,
posvečene z zakramentom zakona,**

da bi vsak dan znova odkrivala

milost, ki so jo prejele,

ter kot male domače cerkve

**pričevale o tvoji navzočnosti in ljubezni,
s katero Kristus ljubi Cerkev.**

**Prosimo te za družine, ki se spopadajo s težavami in trpljenjem,
z boleznimi in stiskami, za katere veš samo ti.
Podpiraj jih in utrjuj v zavesti o poti k svetosti,
na katero jih kličeš,
da bi lahko izkusile tvoje neskončno usmiljenje
in poiskale nove poti za rast ljubezni.**

**Prosimo te za otroke in mladostnike,
da bi te srečali in se veselo odzvali na klic,
ki si jim ga namenil.**

**Prosimo za starše in stare starše: naj se zavedajo,
da so znamenje Božjega očetovstva in materinstva
v skrbi za otroke, ki jim jih zaupaš v telesu in duhu;
prosimo za izkušnjo bratstva,
ki jo lahko družina podari svetu.**

**Gospod, daj, da bi vsaka družina
lahko v Cerkvi živela svojo posebno poklicanost k svetosti,
da bi postala nosilka evangelizacije,
v službi življenja in miru,
v občestvu z duhovniki, redovniki
in vsemi poklici v Cerkvi.**

**Blagoslovi svetovno srečanje družin.
Amen.**

(Če je voditelj duhovnik, podeli blagoslov, sicer se samo pokrižamo).

Izdala Vipavska dekanija . Vipava, 3. marec 2022
Gradivo je namenjeno za interno uporabo.
Besedilo je zbral in pripravil Rafko Klemenčič.
Prelom in tisk Lojze Furlan.
Natisnjeno v 100 izvodih.